

Sygn. akt II CSK 165/13

POSTANOWIENIE

Dnia 17 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa L. [...] Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.
przeciwko U. K.

o uznanie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 października 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 4 grudnia 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

2) zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Pozwana U. K. wniosła do Sądu Najwyższego skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 4 grudnia 2012 r.

Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania został przez skarżącą oparty po pierwsze na przesłance oczywistej zasadności skargi, a po wtóre na występowaniu w sprawie istotnego zagadnienia prawnego zamykającego się w pytaniu:

„czy pomimo istnienia zabezpieczenia wierzytelności w postaci hipoteki ustanowionej na nieruchomości stanowiącej przedmiot darowizny, która przekracza wartość tej nieruchomości, wierzyciel może skutecznie domagać się ochrony w trybie określonym w art. 527 k.c. powołując się wyłącznie na odwleczenie egzekucji z uwagi na konieczność uzyskania tytułu wykonawczego przeciwko nowemu właścicielowi nieruchomości?”.

W odpowiedzi na skargę powódka L. [...] Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wniosła o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania ewentualnie o jej oddalenie, a w każdym przypadku o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanej kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W myśl art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W orzecznictwie przyjmuje się, że aby nadać skardze kasacyjnej przymiot oczywiście uzasadnionej skarżący musi wykazać za pomocą argumentacji prawnej, że uchybienie sądu odwoławczego jakiego ten sąd dopuścił się przy wydawaniu zaskarżonego orzeczenia jest rażące i oczywiste, a nadto widoczne już na pierwszy rzut oka dla przeciętnego prawnika, bez szczegółowego wgłębiania się w argumentację jurydyczną (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia

18 czerwca 2008 r., sygn. akt III CSK 110/08, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 czerwca 2010 r., sygn. akt IV CSK 148/10, niepubl.).

Powołane przez skarżącą argumenty nie są wystarczające dla uznania skargi za oczywiście uzasadnioną w przedstawionym rozumieniu.

Trzeba też podnieść, że w uzasadnieniu tej przesłanki wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania skarżąca nie wymieniła konkretnego przepisu prawa, który miałby zostać naruszony w kwalifikowany sposób przez Sąd Odwoławczy przy wydaniu zaskarżonego wyroku. W końcowym fragmencie wywodów dotyczących oczywistej zasadności skarżąca podkreśliła, że Sąd Apelacyjny nie zbadał stosunku podstawowego, co uniemożliwia stwierdzenie, że powódka nie mogła skorzystać z hipoteki ustanowionej na przedmiotowej nieruchomości. Takie stwierdzenie pozostaje w sprzeczności z przyjętymi ustaleniami, że hipoteka w ogóle nie zabezpieczała wierzytelności objętych nakazem zapłaty z dnia 18.07.2008 r. tylko była związana wyłącznie z należnościami wynikającymi z porozumienia ramowego zawartego w 2002 r. (por. s. 12,13 i 14 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

W orzecznictwie wskazuje się, że skoro zgodnie z art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c. podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów i oceny dowodów, a Sąd Najwyższy jest związany ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia, to i o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej nie można wnioskować na podstawie zakwestionowania podstawy faktycznej rozstrzygnięcia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 września 2012 r., V CSK 529/11, niepubl.).

Wskazywane przez skarżącą zagadnienie prawne nie znajduje pełnego pokrycia w ustalonym stanie faktycznym i rzeczywistych motywach prawnych wydania zaskarżonego wyroku albowiem Sąd drugiej instancji, akceptując pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 28 listopada 2001 r. (sygn. akt IV CKN 525/00) o pokrzywdzeniu wierzyciela także w odniesieniu do zbycia przez dłużnika osobistego nieruchomości obciążonej wpisem hipoteki ze względu na konieczność wytoczenia powództwa także przeciwko dłużnikowi hipotecznemu, wskazał jednocześnie, że nie ma potrzeby odnosić się do tej kwestii albowiem stan przedmiotowej sprawy jest o tyle odmienny, że zabezpieczenie wierzytelności

Spółki L. na nieruchomości pozwanej nastąpiło jedynie przez ustanowienie umownej hipoteki kaucyjnej. Dopiero tę okoliczność uznał Sąd za istotną dla rozstrzygnięcia i przez jej pryzmat ocenił także konieczność ustalenia wartości rynkowej darowanej nieruchomości (odnośnie do konieczności związku przedstawionego zagadnienia prawnego z samym rozstrzygnięciem zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, niepubl.; z dnia 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, niepubl.; z dnia 10 sierpnia 2010 r., IV CSK 228/10, niepubl.).

Sąd Najwyższy nie dostrzegł z urzędu uchybień przemawiających za nieważnością postępowania.

Mając wszystko powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. a *contrario* Sąd Najwyższy orzekł jak w punkcie 1 sentencji postanowienia.

O kosztach postępowania Sąd Najwyższy orzekł w punkcie 2 sentencji postanowienia na podstawie art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz § 13 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., Nr 461) zasądając od pozwanej na rzecz powodowej spółki kwotę 3600 zł tytułem zwrotu wynagrodzenia fachowego pełnomocnika w postępowaniu kasacyjnym oraz 17 zł tytułem zwrotu wydatku w postaci opłaty skarbowej od złożonego w sprawie pełnomocnictwa.

aw

jw